

התברר שבמוסק הכניסו לי מצבר ישן. פעם אחרת הכנסתי את הקטנוע לניקוי ראש. מאוחר יותר התברר לי שכלל לא נגעו בו. תפסתי את הפרינציפ. אסור לזוז מהקטנוע בשעת התיקון.

„כאשר אתה עומד ליד הקטנוע, בזמן התיקון, בעל המוסך לא יכול לדחוף לך תלקיחילוף ישן ולחייב אותך במחירו של חדש. הוא לא יעז לבקש ממך כסף עבור תיקונים דימוניים, שכלל לא בוצעו.

„אומנם, נכון שבעלי-מוסכים רבים עושים הכל כדי לסלק את הלקוח מהמקום בשעת התיקון, אבל עדיין ניתן למצוא מוסכים בהם ירשו לך להישאר שם ולהשגיח. אני למשל, מצאתי עכשיו אחד כזה, ברחוב נחמני 64 בתל-אביב.”

בעלי-המוסכים משמיעים באוזני לקוחותיהם תירוצים שונים ומשונים, כאשר הם מבקשים מהם להשאיר את האופנועיהם, ולחזור במועד מאוחר יותר:

„המנוע חם, לא יכול לעשות כיוון-מנוע לפני שיתר קרר” כך מסביר בעלי-המוסך ללקוח, מדוע עליו להשאיר את אופנועו במוסך.

תירוץ מקובל לא פחות: עכשיו אני עסוק. במשך היום אתפנה לאופנוע, עוד לא יודע מתי.”

צעירים שאינם בני-מיליונרים, הנאלצים לממן את תיקון אופנועיהם מדמי-הכיס שלהם, או בעזרת הוריהם, חייבים לדעת כי עליהם לדחות את כל התירוצים הללו.

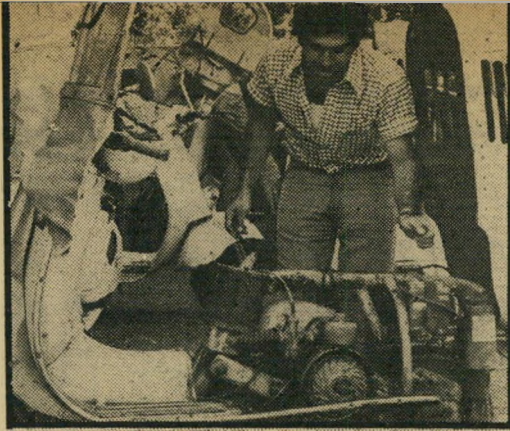
סתירה ברישום רשיונות הרכב הופכת את בעלי-האופנוע לעבריינים

אחרת ישלמו ביוקר. אם בעל המוסך מתעקש, יש לחפש מוסך אחר. בשום מיקרה אין להשאיר את האופנוע בשעת התיקון, ללא השגחה.

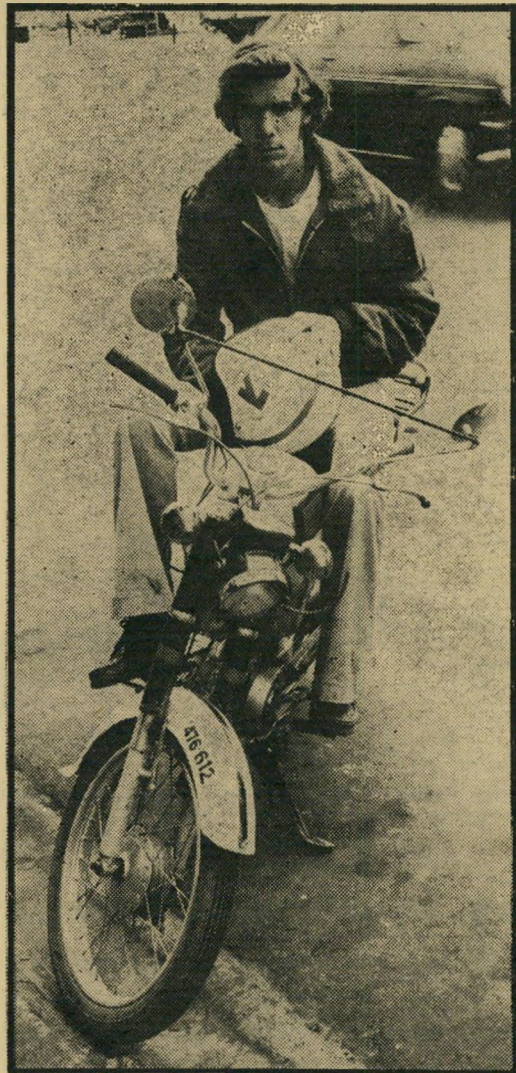
בתום התיקון יש לדרוש מבעל המוסך קבלה, המפרטת עבור מה שולם הכסף, בעלי-המוסכים נוהגים לרשום בקבלה כי הכסף ניתקבל עבור חלקי-חילוף ותיקון.

כאשר לא מפורט בה מה היה התיקון הי מדויק ובאיזו חלקי-חילוף השתמשו, אי-אפשר לפנות, במיקרה של תלונה על מחיר מוגזם, למישרד-התחבורה או לוועד-התלונות של איגוד המוסכים. רק כאשר ניתן פירוט מדויק, אפשר לבדוק את התלונה ולקבוע אם המחיר ששולם עבור חלקי-החילוף או התיקון, אכן גבוה מהמקובל.

למה צמח נוגה בהונדה 175 מפואר, הוא שומר עליו כעל בבת-עיניו. בנסיעותיו בעיר, לעולם לא ישאירנו ללא השגחה, אפילו לדקה אחת. כאשר הוא

להישאר צמוד לקטנוע — זאת למד נחום שרם על בשרו. בשעת התיקון הוא צמוד אל קטנועו, כדי שבעלי-המוסך לא יוכלו לרמותו, לחייבו בתשלום עבור חלקי-חילוף שכלל לא החליף, עבור עבודה שלא ביצע בקטנועו.

עבריינים שלא בטובתו

הפך עליידי בוחני מישרד-הרישוי לעבריינים. את ה„הונדה” שקנה רשמו כאופנוע, למרות שלפי תקנות מישרד התחבורה אלה הם „אופניים עם מנוע-עזר”. לכן, לפי החוק, אסור לו לנהוג באופנוע שהוא קנה באפפי ל”י.

מחליט לבקר בקולנוע, הוא משאיר את האופנוע בבית, נוסע באוטובוס.

„בארץ משתוללת מגיפת גניבות.” מסביר שלמה. „חלקי-החילוף של ההונדה עולים הון-תועפות. צינור המפלט, למשל, עולה 300 ל”י. במחיר שני צינורות-מפלט, אתה יכול לקנות בחוץ-לארץ אופנוע שלם.

„האופנועים היפניים בנויים בפשטות, ואין דבר קל יותר מאשר לפרק מהם חלקים. כדי לגנוב גלגל שלם, אתה צריך רק לפתוח בורג אחד, להוציא את הציר — והגלגל בידך. זה עניין של שתי דקות. כידון שלם של האופנוע אפשר לגנוב בשחות מחמש דקות עבודה.

„כיוון שמחיר חלקי-החילוף כה גבוה, קיים פיתוי עצום לעבריינים צעירים לגנוב חלקים, ולמכור אותם למוסכים. בצורה זו הם יכולים להרוויח כסף קל. לרבים מבעלי-האופנועים אין כסף לקנות את החלקים שניגנבו בהם, והם עצמם גונבים אותם מאופנועים אחרים. כך התפתח בארץ גיוגל של גניבות.”

בשיחות עם צעירים, שהתגודדו ליד מוסכים לתיקון אופנועים, נשמעה שוב ושוב הטענה שהמצב הנוכחי, בו אינך יכול להשאיר את ההונדה שלך אפילו לרגע אחד ללא השגחה, ממש ממרר את החיים.

„כל התענוג שלי הולך כשאני יודע שאני לא יכול להשאיר את ההונדה שלי אפילו לרגע.” אומר דני שמואל. „שלשום למשל, גנבו לי את הפנס ממש מתחת ליד. אני לא אקנה פנס חדש, אלא אסחוב אותו מאופנוע אחר.”

„אני נמצא כאן, במוסך גולו, ברחוב השפלה 1, כבר שלוש שעות, בקשר לתיקון המעצורים. במשך הזמן הזה היו כאן ארבעה חבריה שבאו להתעניין במחיריהם של

בעלי-מוסכים משתפים פעולה עם כנופיות של גנבי חלקי-חילוף

חלקי-חילוף. רק אתמול גנבו מהם פנסים, מראות, ומיכסיי דלק. הצעירים האלה הם פראיירים, עוד לא למדו שהכני טוב לגנוב בחזרה, או לקנות מנגבים בחצי-מחיר.

הניסיון מלמד כי תלונה למיטרה, על גניבת חלק מהאופנוע, היא בבחינת ביוזבו זמן. אין כל אפשרות לזוהת את החלקים הגנובים, המורכבים בדרך-כלל על כלי-רכב אחרים מייד אחרי הגניבה. זו הסיבה שבסטי טיסטיקה המשטרתית, אין נושא כאוב זה משתקף כראוי, וממילא אין המשטרה מקדישה לו את תשומת-הלב הראייה.

סיוור כמיספר מוסכים לתיקוני-אופנועים מגדה, כי ניתן לזהות ללא קושי מיוחד את כנופיות הנערים, העוסקים בגניבת חלקי-רכב ומכירתם למוסכים בזול. גם בעלי-האופנועים עצמם מכירים אותם, ולא פעם קונים מהם חלקים גנובים במחירי המחיר.

דובר המשטרה מכחיש את דבר קיומן של כנופיות אלו. המשטרה, מצידה, אינה עורכת פשיטות על מוסכים במטרה לגלות חלקי-אופנועים גנובים, ובינתיים משגשגים העסקים השחורים. נערים צעירים, אשר למרות כל זהירותם נגנבים חלקים מאופנועיהם בזהירות, נאלצים, בעלי-כורחם, להפוך לגנבים. הם נוכחים לדעת כי רק בדרך זו יצליחו להחזיק את אופנועיהם במצב כשיר לנסיעה.

כאשר תתחיל המיטרה להקדיש תשומת-ליבה לנושא זה, תערוך פשיטות וסיורים קבועים במוסכים, תעמיד לדין פלילי קוני חלקי רכב גנובים — ייפסק, או לפחות יקטן, סחר בלתי-חוקי זה, המתנהל כיום בגלוי.

בהיבשה יושם קץ למעגל-הקסמים של גניבות בשרשרת ונערים צעירים, מרביתם תלמידי בתי-ספר תיכוניים, לא ייאלצו לעסוק בגניבות.

למכת הגניבות „בארץ משתוללת מגיפת גניבות,” מספר שלמה צמח, „אין דבר יותר קל מאשר לפרק חלקים מהאופנועים.” כנופיות של גנבים צעירים מוכרות את החלקים הגנובים למוסכים ולבעלי אופנועים מהם נגנבו חלק.

אישיית חשובה במוסך מתייחסים אל נתן גולדמן, כי אילו היה אישיות חשובה ביותר, לאחר-מכן, כאשר מוגש לו חשבון-התיקון המנופח, פשוט לא נעים לו להתווכח. תחבולה זו מקובלת על בעלי-המוסכים לתיקוני אופנועים.